

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2213205965
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Krajčovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2213205965.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Magdaléna Krajčovičová a členov senátu: JUDr. Andrea Dudášová a JUDr. Martin Holíč, v právnej veci žalobcu: CETELEM SLOVENSKO, a.s., Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, zastúpeného spoločnosťou: Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s.r.o., Bratislava, Ventúrska 16, proti žalovanému: A. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. J. Q. XXX, o zaplatenie 503,16 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, č.k. 12C/97/2013-29 zo dňa 12. augusta 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 365,02 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 01.06.2012 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšku súd žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 47,11 Eur na trovách právneho zastúpenia a 13,80 Eur na ďalších trovách, k rukám právneho zástupcu žalobcu do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Rozhodnutie súd prvého stupňa odôvodnil s použitím § 115a ods. 2, § 200ea ods. 1 a § 156 ods. 3 O.s.p., nakoľko rozhodol bez nariadenia pojednávania a potom vo veci s použitím § 9 ods. 1, ods. 2, § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 39 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Vyhlášky č. 87/1995 Z.z. a vecne tým, že v danom prípade z vykonaného dokazovania vyplynulo, že medzi účastníkmi došlo dňa 27.05.2011 k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere za účelom nákupu tovaru vo výške 440,10 Eur. Žalovaný sa úver zaviazal splatiť v 15 mesačných splátkach po 37,54 Eur, teda spolu 563,10 Eur. Svoj záväzok neplnil riadne a včas, pričom na úvere zaplatil sumu 75,08 Eur. Dňa 31.05.2012 sa stal splatným celý dlh. Žalobou uplatnený nárok predstavuje sumu 503,16 na dlžnej úverovej listine, sumu 71,57 Eur na dlžných úrokoch z úveru a sumu 38,70 Eur na nákladoch spojených s uplatnením pohľadávky. Zmluva o úvere, z ktorej žalobca si uplatňuje svoj nárok je zmluvou o úvere upravenou v § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a patrí v zmysle § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka medzi tzv. absolútne obchody, pre ktoré je daná pôsobnosť Obchodného zákonníka bez ohľadu na povahu účastníkov. Keďže žalovaný uzavrel predmetnú zmluvu ako spotrebiteľ na daný vzťah sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Súd potom preskúmal, či v listinách tvoriacich zmluvu sú obsiahnuté všetky zákonom určené náležitosti a dospel k záveru, že zmluva neobsahuje všetky náležitosti určené v § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže absentuje výška, počet a termíny splátok, istiny úrokov a iných poplatkov. Zákon tu výslovne požaduje rozlíšenie sumy splátok istiny a úrokov. Vyhodnotením vykonaného dokazovania potom dospel k záveru, že žaloba nebola podaná dôvodne v

plnom rozsahu pre chýbajúce zákonom určené náležitosti zmluvy o úvere. Súd za oprávnený považoval výlučne nárok žalobcu na poskytnutie sumy úveru, tzn. 440,10 Eur (po odpočítaní sumy, ktorú žalovaný už preukázateľne zaplatil, tzn. 75,08 Eur) spolu s úrokom z omeškania uplatneným v súlade so zákonnou úpravou. Vo zvyšku žalobu zamietol, vrátane nároku žalobcu na nákladoch spojených s vymáhaním, keďže nárok žalobca v tomto smere žiadnym spôsobom nešpecifikoval. O trovách konania rozhodol v súlade s § 142 ods. 2 O.s.p. a žalobcovi ako úspešnému účastníkovi priznal náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 46%, keďže pomer úspechu žalobcu a žalovaného bol 73%:27% a náhradu trov konania priznal zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia.

Proti tomuto rozsudku v jeho zamietajúcej časti podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v jeho zamietajúcej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Ako odvolací dôvod použil odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) a f) O.s.p., keďže súd prvého stupňa na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ako aj z dôvodu, že vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že sa domáhal návrhom zo dňa 23.03.2013 voči žalovanému zaplatenia sumy 503,16 Eur spolu s úrokmi z dlžnej úverovej sumy vo výške 39% ročne a to zo sumy 392,89 Eur od 04.04.2012 do zaplatenia a úrokmi z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 464,46 Eur od 01.06.2012 do zaplatenia a súčasne požadoval náhradu trov konania. Predmetných nárokov sa dožadoval na základe uzavretej zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 27.05.2011, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 440,10 Eur na zakúpenie spotrebného tovaru u predajcu a to tak, že na základe žiadosti žalovaného o financovanie uvedenej v písm. G) lícovej strany úverovej zmluvy uhradil sumu zodpovedajúcu výške poskytovaného úveru priamo na účet predajcu. Na tom istom mieste úverovej zmluvy žalovaný prehlásil, že mu predmet financovania bol riadne dodaný, tzn. že si tovar financovaný úverom odniesol z predajne predajcu. Takto poskytnutý úver sa žalovaný zaviazal splácať žalobcovi formou 15 pravidelných mesačných splátok vo výške 37,54 Eur, tzn. spolu 563,10 Eur so splatnosťou prvej splátky 15.06.2011. Žalovaný však v skutočnosti uhradil žalobcovi len časť dlžnej sumy v celkovej výške 75,08 Eur v dôsledku čoho sa dostal so splácaním úveru do omeškania a žalobca žalovanému účtoval v súlade s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka náklady spojené s uplatnením pohľadávky vo výške 38,70 Eur. Dátum a výška jednotlivých účtovaných nákladov je zrejماً z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovaného žalobca odstúpil v súlade s bodmi III.-6.-1. a III.-6.-4. VÚP dňa 10.04.2012 čiastočne od úverovej zmluvy, pričom odstúpenie bolo doručené žalobcovi dňa 11.04.2012 a odstúpenie 31.05.2012 nadobudlo účinnosť a dlh žalovaného sa stal v celom rozsahu splatný. Žalobca sa podanou žalobou domáha okrem dlžnej úverovej sumy aj úrokov vo výške 39% ročne zo sumy 392,89 Eur od 04.04.2012 do zaplatenia a úrokov z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 464,46 Eur od 01.06.2012 do zaplatenia. S posúdením žaloby tak ako to vykonal súd prvého stupňa žalobca nesúhlasí. Nesúhlasí predovšetkým s tým, že v predmetnej úverovej zmluve absentuje údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov na základe čoho súd považoval úver za bezúročný a bez poplatkov. Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru bola uzatvorená v súlade so zákonom č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy a obsahuje všetky požadované náležitosti. Ďalej poukázal na bod III.-4.-1. VÚP, v zmysle ktorej klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver formou dohodnutých pravidelných mesačných splátok. CETELEM použije splátku na úhradu dohodnutých rokov, poplatkov podľa zmluvy o úvere, prípadne podľa sadzobníka poplatkov platného v deň čerpania úveru, vrátane čiastky určenej na úhradu poistného, pokiaľ je klient poistený a splátku príslušnej časti úverovej istiny. Údaj o počte a termíne splátok istiny, úrokov a iných poplatkov v oboch úverových prípadoch je zrejماً z predmetných úverových zmlúv. Žalobca je toho názoru, že takýto údaj je postačujúci, pričom zo Zákona o spotrebiteľských úveroch ani z iného právneho predpisu nevyplýva opak. Okrem toho súd zaslal plán amortizácie, z ktorého je zrejماً, aké časť tej ktorej mesačnej splátky pripadala na istinu a aká časť pripadala na úroky. Z uvedeného vyplýva nielen výška splátok istiny, ale aj výška splátok úrokov. Podľa bodu III.-4.-6. VÚP má žalovaný právo bezplatne si vyžiadať výpis z úverového účtu vo forme amortizačnej tabuľky kedykoľvek počas doby trvania úverového vzťahu. Tiež nesúhlasil s názorom, že žalobca nepreukázal nárok na zaplatenie nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Žalobca zaslal súdu podanie zo dňa 27.06.2013 nazvané Špecifikácia dlžnej sumy, kde uviedol, že žalobca si účtuje náklady spojené s uplatnením pohľadávky v súlade s § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka vo výške 6,90 Eur zo dňa 03.10.2011, vo výške 11,90 Eur zo dňa 14.10.2011 a zo dňa 02.11.2011 vo výške 19,90 Eur. Dátum a výška jednotlivých účtovaných nákladov je zrejماً aj z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného. Ide o poštovné, administratívne, personálne náklady a náklady vynaložené na telefonický kontakt s klientom ako aj náklady spojené so zasielaním SMS správ. Jedná sa o náklady, ktoré žalobca vynakladal na to, aby

žalovaného upozornil na omeškanie so splácaním pred podaním samotnej žaloby. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 45,79 Eur, ktoré pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za odvolanie vo výške 16,50 Eur a trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní vo výške 29,29 Eur.

Odporca odvolanie nepodal a k doručenému odvolaniu sa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, je rozsudok v napadnutej zamietajúcej časti je vo výroku vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky na jeho potvrdenie.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie navrhovateľom tvrdeného nároku, ktorý vo vyčerpávajúcom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na posúdenie uplatneného nároku, výsledky dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa i jeho právny záver vo veci, keď vec i správne právne posúdil, pričom preskúmané rozhodnutie i náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo veci samej odôvodnil, s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p., odvolací súd odkazuje na správne, podrobné a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov prvostupňového súdu odchýliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola dňa 27.05.2011 uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej si žalovaný nesplnil svoju povinnosť a žalobcovi časť čerpaného úveru nevrátil, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákonom o spotrebiteľských úveroch a či teda žalobcovi vznikol voči žalovanému nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu.

Súd po vykonaní dokazovania zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli na základe žiadosti žalovaného písomnú Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru v celkovej výške 563,10 Eur na kúpu tovaru. Ide o klasický úver, pri kúpe tovaru žalovaný neuhradil žiadnu platbu a predajná cena tovaru predstavovala 489,- Eur. Žalovaný sa zaviazal úver zaplatiť v 15 mesačných splátkach po 37,54 Eur, termín prvej splátky 15.06.2011, termín konečnej splatnosti úveru 15.08.2012, dohodnutá výška úroku bola 39% a RPMN 46,81%.

Zmluva účastníkov na lícnej strane v orámovanej časti obsahuje klauzulu, že odporca svojím podpisom vyslovil súhlas s jednotlivými podmienkami upravenými v častiach A až G zmluvy. Skutočnosť, že medzi účastníkmi došlo k dohode vyplýva zo záveru titulnej strany zmluvy, kde odporca svojím podpisom vyslovil súhlas s jednotlivými podmienkami upravenými v častiach A až G zmluvy.

Podľa čl. V-13. všeobecných obchodných podmienok (VOP), ktoré sú uvedené na druhej, resp. zadnej strane úverovej zmluvy, VOP, SP a reklamačný poriadok platný v deň vzniku zmluvy sú súčasťou všetkých zmlúv uzavretých medzi klientom a CETELEMOM. Klient svojím podpisom, prípadne aj samostatným podpísaním VOP, pokiaľ nie sú vytlačené na zadnej strane zmluvy, potvrdzuje prevzatie jednej kópie Zmluvy a VOP. Ak sa stane niektoré ustanovenie zmluvy neplatným, ostatné ostávajú v platnosti.

V zmysle § 1 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. O spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 27.05.2011 spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona, je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

V zmysle § 9 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. a) cit. zák. o spotrebiteľskom úvere poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

Neboli žiadne pochybnosti o tom, že predmetná zmluva účastníkov je uzavretá medzi podnikateľom a spotrebiteľom a že má navyše podobu štandardnej formulárovej zmluvy, ktorá je typická tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch a že spotrebiteľ spravidla jej obsah nemení vzhľadom na formulárovú predtlač. Teda spotrebiteľ buď prijme podmienky zmluvy, ktoré si dodávateľ sám v predstihu, podľa svojej predstavy naformuloval, alebo zmluvný vzťah nevznikne. Neboli žiadne pochybnosti ani o tom, že za takéhoto stavu je spotrebiteľ z hľadiska informovanosti a vyjednávacej pozície slabšou stranou zmluvného vzťahu (porov. čl. 25 rozsudku Súdneho dvora Európskej únie Mostaza Claro).

Podstatný význam pre zabezpečenie ochrany spotrebiteľa vo finančných zmluvných vzťahoch má dostatočné množstvo informácií o podmienkach úveru, nákladoch a záväzkoch, ktoré z neho vyplývajú. Požiadavka písomnej formy zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva z nutnosti nastolenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch a z nutnosti zabezpečenia dôkazov pre prípadné budúce spory. Zmluva o úvere by predovšetkým mala zrozumiteľným, jednoznačným a stručným spôsobom poskytovať všetky potrebné informácie, aby sa mohol spotrebiteľ oboznámiť so svojimi právami a povinnosťami, ktoré mu z nej vyplývajú.

Pri spotrebiteľských zmluvách uzavretých v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka sa vychádza z interpretačného pravidla dobromyseľného spotrebiteľa, ktorému bola predložená vopred naformulovaná zmluva (§ 35 Občianskeho zákonníka). Právny vzťah medzi zmluvnými stranami založený zmluvou o úvere za predpokladu, že ide o obchodovanie s úverovými prostriedkami s osobami na nepodnikateľský účel, je nevyhnutné posudzovať podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka).

Postihom za neuvedenie všetkých zákonom požadovaných náležitostí v zmluve o spotrebiteľskom úvere je, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre rozhodnutie vo veci je dôležité zohľadnenie skutočnosti, že to bol práve navrhovateľ, ktorý bol povinný do obsahu návrhu zmluvy (v danom prípade formuláru žiadosti o spotrebiteľský úver) začleniť všetky obligatórne náležitosti zmluvy. Neobstojí preto tvrdenie žalobcu, že z obsahu všeobecných obchodných podmienok spoločnosti CETELEM Slovensko tieto údaje, resp. náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplývajú, keďže bolo jeho povinnosťou predložiť taký návrh zmluvy, ktorý by umožňoval spotrebiteľovi oboznámiť sa pred podpisom zmluvy zrozumiteľným, jednoznačným spôsobom o všetkých skutočnostiach, ktoré požaduje osobitná právna úprava a teda vytvoril predpoklady na kvalifikované rozhodnutie spotrebiteľa na základe dôkladnej znalosti podmienok zmluvného vzťahu. Podobné úvahy pri posudzovaní dôležitosti umiestnenia podstatných náležitostí v uzatvárajúcej zmluve možno nájsť napr. aj v Rozhodnutí Ústavného súdu ČR zo dňa 15.06.2009, č.k. I.ÚS 342/09.

Zmluva o úvere má odlišný právny režim a aj záväznosť pre spotrebiteľa vzhľadom na úpravu práv a povinností zmluvných strán v právnom vzťahu. Inkorporovanie niektorých podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere do prílohy k zmluve považuje aj odvolací súd za nepostačujúce hlavne v takej

podobe, akú použil žalobca aj z dôvodu, že prílohy zmluvy sú štandardne vyhradené pre vedľajšie menej podstatné zmluvné podmienky, ktorými zmluvné strany iba doplňujúcim spôsobom upravujú svoj zmluvný vzťah a nie pre údaje ako sú výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, ktorých absenciu v danom prípade spája zákon s bezúročnosťou a bez poplatkovosťou úveru.

Na základe hore uvedených skutočností pokladá odvolací súd skutkový stav za spoľahlivo zistený a nezistil v odvolacom konaní dôvod na zrušenie alebo zmenu napadnutého rozhodnutia.

Odvolací súd sa vzhľadom na právoplatne rozhodnutú vyhovujúcu časť rozsudku stotožňuje so záverom prvostupňového súdu o čiastočnom úspechu žalobcu a s rozhodnutím o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu potom odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti, keďže návrh nebol dôvodný ako vo výroku vecne správny s použitím ustanovenia § 219 ods. 1 O.s.p., potvrdil.

V odvolacom konaní mal úspech odporca, preto mu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. vzniklo právo na náhradu trov konania voči neúspešnému navrhovateľovi, odporca si však náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a z obsahu spisu mu ani žiadne trovy nevyplývajú, preto bolo dôvodné odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznať.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie.